

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2016

1189/2016

Laki

yksityisestä huvialuksesta suoritettavasta polttoainemaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan yksityisestä huvialuksesta suoritettavasta polttoainemaksusta annetun lain (1307/2007) 9 §:n 2 ja 3 momentti, 11 §, 12 §:n 3 momentti, 13 ja 14 §, 16 §:n 2 momentti, 17—20 §, 21 §:n 1—3 momentti, 22 §:n 2 momentti, 23 ja 24 §, 27 §:n 1 momentti ja 28 §,

sellaisina kuin ne ovat, 9 §:n 2 ja 3 momentti, 11 §, 12 §:n 3 momentti, 13 ja 14 §, 16 §:n 2 momentti, 17—19, 23 ja 24 §, 27 §:n 1 momentti ja 28 § laissa 973/2012, 20 § osaksi laissa 973/2012 sekä 21 §:n 1—3 momentti ja 22 §:n 2 momentti laissa 944/2015, sekä

lisätään lakiin uusi 21 a § seuraavasti:

9 §

Polttoainemaksun määrittäminen

— — — — —

Jos polttoainemaksua pannaan maksuun muun näytön kuin aluksessa havaitun polttoaineen perusteella, polttoainemaksu kannetaan vain kerran koko siltä vuodelta, jonka aikana tapahtunutta polttoaineen käyttöä näyttö koskee. Polttoainemaksu maksuunpannaan enintään viideltä vuodelta siitä, kun aluksen käyttö polttoainemaksun aiheuttavalla polttoaineella on tullut Verohallinnon tietoon.

Polttoainemaksu on määrättävä kahden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jona aluksen käyttö polttoainemaksun aiheuttavalla polttoaineella on tullut Verohallinnon tietoon.

11 §

Aluksen maastavientikielto

Alusta, josta on kannettava polttoainemaksua, ei saa viedä maasta ennen kuin polttoainemaksu on maksettu. Verohallinto voi kuitenkin sallia aluksen maastaviennin, jos polttoainemaksun maksamisesta on asetettu hyväksyttävä vakuus.

12 §

Polttoainemaksun suorittaminen

Verohallinto voi lähettää erääntyneestä polttoainemaksusta maksuvelvolliselle maksu-
muistutuksen.

13 §

Viranomaiset

Polttoainemaksua koskeva yleinen johtaminen, valvonta sekä maksuunpano kuuluvat
Verohallinnolle.

Polttoaineiden käyttöä valvovat Tulli, poliisi ja rajavartiolaitos. Niillä on oikeus suorit-
taa sellaisia polttoaineen ja aluksen tarkastuksia ja ottaa polttoaineesta näytteitä, jotka ovat
tarpeen polttoainemaksun valvontaa ja sen maksuunpanoa varten. Jos aluksessa havaitaan
käytettävän polttoainemaksun aiheuttavaa polttoainetta, havainnon tehneen viranomaisen
tulee ilmoittaa siitä Verohallinnolle.

14 §

Käyttökielto

Jos polttoainemaksua ei ole suoritettu määräajassa, alusta ei saa käyttää liikenteessä
(*käyttökielto*). Alusta ei saa käyttää, vaikka sen omistus tai hallinta on siirretty muulle kuin
maksuvelvolliselle. Verohallinto voi pyytää poliisilta tai Tullilta virka-apua aluksen käy-
tön estämiseksi. Aluksen käyttö sallitaan, kun maksuvelvollinen tai muu kuin maksuvel-
vollinen on suorittanut polttoainemaksun.

Verohallinto voi määräämillään ehdoilla hakemuksesta erityisestä syystä määräajaksi
tai kokonaan peruuttaa käyttökiellon, jos käyttökielto on ilmeisen kohtuuton. Hakemuk-
sen voi tehdä aluksen omistaja tai haltija taikka se, jonka maksettavaksi polttoainemaksu
on määrätty.

16 §

Polttoainemaksua koskevien tietojen julkisuus ja tietojen antaminen

Verohallinnon on pyynnöstä annettava todistus siitä, ettei aluksesta ole suorittamatta
polttoainemaksua. Todistuksesta peritään maksu, jonka määrästä säädetään valtion mak-
superustelaissa (150/1992).

17 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi antaa hakemuksesta ennakkoratkaisun tämän lain säännösten sovelta-
misesta, jos asia on hakijalle erityisen tärkeä. Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kui-
tenkin enintään sen antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saanutta
ennakkoratkaisua noudatetaan ennakkoratkaisun saajan vaatimuksesta sitovana sinä aika-
na, jota ennakkoratkaisu koskee. Ennakkoratkaisusta perittävästä maksusta säädetään
eräiden ennakkoratkaisujen maksuperusteista annetussa laissa (1209/2006).

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja
korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä. Päätökseen, jolla on päätetty olla anta-
matta ennakkoratkaisua, ei saa hakea oikaisua eikä muutosta valittamalla.

18 §

Oikaisu maksunsaajan hyväksi

Jos maksuvelvolliselle on jäänyt maksuunpanematta polttoainemaksu tai polttoainemaksua on maksuunpantu liian vähän taikka maksua on palautettu aiheettomasti tai liikaa, Verohallinto voi oikaista polttoainemaksua koskevaa päätöstä kolmen vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jona polttoainemaksun maksuunpano on tehty tai olisi pitänyt tehdä tai jona päätös polttoainemaksun palauttamisesta on tehty, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu. Ennen oikaisua maksunsaajan hyväksi on maksuvelvolliselle varattava tilaisuus vastineen antamiseen asiassa.

19 §

Oikaisu maksuvelvollisen hyväksi

Jos Verohallinto toteaa, että polttoainemaksua on maksuunpantu liikaa tai palautettu liian vähän, sen on oikaistava antamaansa päätöstä ja maksettava maksuvelvolliselle tämän liikaa maksama tai palauttamatta jäänyt maksu, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu. Oikaisu voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa maksuunpanon tai maksunpalautuksen määräämistä seuraavan kalenterivuoden alusta.

20 §

Oikaisuvaatimus

Tämän lain nojalla annettuun päätökseen haetaan muutosta Verohallinnolta kirjallisella oikaisuvaatimuksella, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Valtion puolesta oikeus hakea muutosta on Veronsaajien oikeudenvallontayksiköllä.

Määräaika oikaisuvaatimuksen tekemiselle on kolme vuotta sen vuoden päättymisestä, jona maksuunpano on tehty tai jota maksun palautuspäätös koskee, kuitenkin vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Muiden kuin polttoainemaksuja koskevien päätösten osalta määräaika on 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika oikaisuvaatimuksen tekemiselle on 60 päivää päätöksen tekemisestä.

Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa Verohallinnolle.

Oikaisuvaatimus on käsiteltävä ilman aiheetonta viivytystä.

21 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Oikaisuvaatimuksen johdosta tehtyyn päätökseen ja ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä maksuvelvollisen tai muun muutoksenhakuun oikeutetun asianosaisen henkilön kotikunta tai yhteisön kotipaikka on ollut, kun 20 §:n 1 momentissa tarkoitettu tai muu päätös on tehty. Jos asiassa ei ole toimivaltaista hallinto-oikeutta edellä olevan perusteella, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle.

Valtion puolesta valitusoikeus Verohallinnon tekemään päätökseen on Veronsaajien oikeudenvallontayksiköllä.

Valitusaika oikaisuvaatimuksen johdosta tehtyyn päätökseen on kolme vuotta sen vuoden päättymisestä, jona maksuunpano on tehty tai jota maksun palautuspäätös koskee, kuitenkin vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Muussa asiassa valitusaika on 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön valitusaika on 60 päivää päätöksen tekemisestä. Ennakkoratkaisua koskeva valitusaika on kuitenkin 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista tai sen tekemisestä.

21 a §

Kuuleminen valitusta käsiteltäessä

Hallintotuomioistuimen on varattava maksuvelvollisen tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvalvontayksikölle ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön tekemästä valituksesta maksuvelvolliselle tilaisuus vastineen antamiseen sekä tarvittaessa muutoksenhakijalle tilaisuus vastaselityksen antamiseen.

Sen lisäksi, mitä hallintolainkäyttölain (586/1996) 34 §:n 2 momentissa säädetään asian ratkaisemisesta asianosaista kuulematta, hallintotuomioistuin voi ratkaista valituksen kuulematta valtion oikeudenvalvojaa, jos polttoainemaksun määrä voi verovelvollisen vaatimuksesta muuttua enintään 6 000 euroa, eikä asia ole tulkinnanvarainen tai epäselvä.

22 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista kuitenkin niin, että valitusaika hallinto-oikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Valtion puolesta valitusoikeus on Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä.

23 §

Muutoksenhaun ja Verohallinnon tekemän oikaisun johdosta maksettava korko

Jos polttoainemaksu on muutoksenhaun tai Verohallinnon tekemän oikaisun johdosta kumottu tai polttoainemaksua on alennettu, asianomaiselle maksetaan takaisin liikaa suoritettu määrä sekä sille vuotuista korkoa, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan polttoainemaksun maksupäivästä takaisinmaksupäivään. Palautukselle maksettava korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Jos muutoksenhaun johdosta polttoainemaksua määrätään suoritettavaksi tai sen määrää korotetaan, Verohallinto perii polttoainemaksun ja sille veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetyn viivekoron.

24 §

Valtion oikeudenvalvonta

Valtion oikeutta valvoo Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö.

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikköä kuullaan ja päätös annetaan tiedoksi siten, että sille varataan tilaisuus tutustua päätökseen ja sen perusteena oleviin asiakirjoihin.

27 §

Aiheettoman suorituksen palauttaminen

Joka osoittaa suorittaneensa erehdyksessä polttoainemaksua, on oikeutettu hakemuksesta saamaan suorittamansa määrän takaisin Verohallinnolta. Erehdyksenä ei pidetä polttoainemaksun suorittamista siinä tarkoituksessa, että aluksen käyttöä ei estettäisi, tai olosuhteissa, joissa tätä tarkoitusta voidaan pitää ilmeisenä.

Polttoainemaksun huojentaminen ja maksunlykkäys

Verohallinto voi hakemuksesta erityisistä syistä määräämillään ehdoilla kokonaan tai osittain vapauttaa polttoainemaksun sekä viivekoron ja lykkäyksen vuoksi suoritettavan koron maksamisesta, jos näiden perimistä täysimääräisenä voidaan pitää ilmeisen kohtuuttomana. Valtiovarainministeriö voi ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Verohallinto voi hakemuksesta myöntää erityisistä syistä lykkäystä polttoainemaksun suorittamiselle valtiovarainministeriön määräämin ehdoin, jos polttoainemaksun suorittamista määräajassa voidaan pitää ilmeisen kohtuuttomana. Valtiovarainministeriö voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa vaatia oikaisua eikä hakea muutosta valittamalla.

1. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

2. Tämän lain tullessa voimaan ne Tullissa vireillä olevat asiat, jotka tämän lain nojalla kuuluvat Verohallinnon toimivaltaan, siirtyvät Verohallinnon käsiteltäviksi ja ratkaistaviksi. Vastaavasti siirtyvät tässä momentissa tarkoitettuihin asioihin liittyvät sopimukset ja muut sitoumukset samoin kuin muut oikeudet ja velvoitteet Verohallinnolle. Sopimukset ja sitoumukset siirtyvät Verohallinnolle kuitenkin vain, jollei niiden sisällöstä muuta johdu taikka toisin sovita.

3. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olevat Tullin antamat päätökset, luvat ja rekisteröinnit niissä asioissa, jotka kuuluvat tämän lain nojalla Verohallinnon toimivaltaan, jäävät voimaan niissä mainituilla ehdoilla.

4. Verohallinto ja Tulli toimivat lakisääteisten tehtäviensä mukaisesti henkilörekisterien rekisterinpitäjinä. Tulli vastaa tietojärjestelmien teknisenä ylläpitäjänä rekisterien toimivuudesta ja tietoturvallisuudesta.

5. Muussa laissa tai asetuksessa taikka valtioneuvoston tai ministeriön päätöksessä oleva viittaus niihin Tullin tehtäviin, jotka kuuluvat tämän lain nojalla Verohallinnon toimivaltaan, tarkoittaa tämän lain tultua voimaan viittausta Verohallinnon tehtäviin.

6. Muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn Tullin päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä kuitenkin siten, että Verohallinto on toimivaltainen viranomainen niissä asioissa, jotka kuuluvat sille tämän lain nojalla. Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen tehtyyn Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä ja valituskirjelmä on jätettävä hallinto-oikeuteen. Mitä edellä säädetään veroviranomaisen päätöksestä, sovelletaan myös oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen.

7. Tämän lain 21 a §:n säännöstä sovelletaan niihin valitusasioihin, jotka tulevat vireille lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Veroviranomaisen on lähetettävä tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen vireille tulleissa valitusasioissa veroviranomaiselle saapuneet valituskirjelmät ja asiaa koskevat asiakirjat viipymättä hallinto-oikeudelle.

8. Jos oikaisuvaatimus tai valituskirjelmä on lain mukaan jätettävä Tullille, se katsotaan määräajassa jätetyksi myös, jos se on tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen jätetty säädetyssä määräajassa Verohallintoon. Jos oikaisuvaatimus tai valituskirjelmä on muutoksenhakuosoituksen mukaisesti jätetty määräajassa Tullille, mutta toimivaltainen viranomainen on Verohallinto, se katsotaan määräajassa jätetyksi.

9. Niissä tämän lain voimaan tullessa vireillä olevissa valtion oikeudenvalvontaa koskeissa asioissa, joissa toimivaltainen viranomainen on tämän lain voimaantultua Verohallinto, valtion oikeutta valvoo Verohallinnon Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö.

1189/2016

Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2016

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Kunta- ja uudistusministeri Anu Vehviläinen